



Bandoler Capablanca

Vacarisses

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Sector de l'Obac, a l'extrem nord-est del terme

Coordenades:

Latitud: 41.60589
Longitud: 1.91883
UTM Est (X): 409909
UTM Nord (Y): 4606585

Classificació

Número de fitxa: 08291 - 29
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia: Tradició oral
Estil / època: Modern
Segle: XVII-XVIII
Protecció: Inexistent
Accés: Obert
Ús actual: Científic
Titularitat: Pública
Autoria de la fitxa: Jordi Piñero Subirana
Data de registre de la fitxa: dc., 09/06/2010 - 02:00

Descripció

Existeixen moltes notícies sobre bandolers a l'entorn de la zona de l'Obac, un indret agrest i ple d'amagatalls per on hi passava el camí ral de Barcelona a Manresa. El bandoler per excel·lència d'aquest sector és el Capablanca. L'existència d'aquest bandoler no ha estat mai provada documentalment, ni tampoc se sap en quina època hauria viscut, però els historiadors pensen que es tracta d'un personatge real, atès el gran arrelament de la seva llegenda, sobretot a la zona de Rellinars i Vacarisses. Existeixen nombroses històries que expliquen anècdotes de la seva vida. De vegades són contradictòries i sovint estan revestides

amb elements de conte o de mitologia popular. La seva figura és envoltada de fets galants, heroïcitats i actes execrables. Segons sembla, els seu procediment consistia en sorprendre els viatgers amb la seva capa blanca estesa a terra, sobre la qual les víctimes havien de dipositar les pertinences. Els punts on solia fer els seus atracaments eren el coll Estret i coll de Daví. Per escapar-se dels seus perseguidors es despenjava per una llarga esquadra al cingle del Paller de Tot l'Any fins la seva cova. La ubicació concreta d'aquest amagatall no es coneix amb certesa, tot i que, grosso modo, caldria situar-lo a la zona entre el Paller de Tot l'Any i la Roca Salvatge, on hi ha diverses coves o balmes. Altres notícies orals sobre la seva vida expliquen que era un mosso de les rodalies de Manresa que es féu bandoler després que el robessin i fos maltractat en el transcurs d'un viatge pel camí ral. El sobrenom de Capablanca vindria del fet que sempre anava amb una capa d'aquest color o bé per un episodi en què hauria retallat la capa d'un capità dels Miquelets. També hi ha diferents versions sobre la seva mort: assetjat pel sometent, suïcidat ofegant-se amb vi o mort per uns traginers després d'escapar-se de la presó.

Bibliografia

- FERRANDO, Antoni (1983). El parc de Sant Llorenç del Munt i Serra de l'Obac: història i arqueologia vistes per un excursionista. Sabadell
- FERRANDO, Antoni (1988). Cròniques bandoleres de Sant Llorenç del Munt. El Camí ral de Barcelona a Manresa. Publicacions de l'Abadia de Montserrat.
- FERRANDO, Antoni (2002). Les sendes dels bandolers (Sant Llorenç del Munt - Serra de l'Obac). Publicacions de l'Abadia de Montserrat, Barcelona
- SUADES, Jordi; SANZ, David (2000). Històries i llegendes de Sant Llorenç del Munt i l'Obac. Farell, Sant Vicenç de Castellet, p. 66-68.